

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ ΠΑΡΑΠΡΟΣΩΠΟΥ ΔΕ 1491 2507 ΑΕΜΕΣΟΣ - ΤΗΛ 95 37285 ΤΕΛ 943 95 - 361290

ΠΑΡΑΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ
ΠΑΡΑΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΤΑ

Κύριο Γιαννάκη Μάτση
Λευκωσία

Πέμπτη, 8 Ιουνίου 2000

Αγαπητέ κύριε Μάτση,

Σας αποστέλλω τα πρώτα κομμάτια που μας έχει αποστείλει ο Μάτσης Χριστοδουλίδης. Θα ακολουθήσουν κι άλλα των Σπύρου Κυριακίτη και Θεοδόση Πετρίδη, τα οποία θα σας στείλω αμέσως.

Από τον κύριο Υπουργό δυστυχώς ακόμη δεν έχουμε κανένα νέο παρά όλο και μας υποσχέθηκε ότι σε τρεις ημέρες θα μας απαντούσε. Νομίζω θα ήταν καλά να του κάνατε μια υπενθύμιση.

Παχαριστό.

Φίλος,

Μάτση Χριστοδουλίδης

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

ΕΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΟ

Στης νύχτας το μέταλλο σκάλισα
Το σκουρό και το νίκα εν τούτω
με νύχια που ματώναν χάραξα:

Εσύ η χαρά που σβήνει
το ειρόνιομα στο παρεκκλίσσι

Εσύ το Ωμά και το κλάμα
στο ξυλόγλυπτο προσπληνισμένο

Η θύρα που κλείνει
η μετά και η πριν το Απύρι

Εσύ ο αβρός και το κίμα
που εγέννησε το σώμα

Εσύ το αγκάθι, το τραύμα
των ποταμών τρώσαν το κλάμα

Η πάνδημη και εραομία
η κίμα και η πριν τη λατρεία

Εσύ το ασυντρώπιμο δάκρυσμα της Παναγίας
το κλάισσι της Ορθοδοξίας.

Εσύ ο αβρός και το κίμα
που εγέννησε το σώμα

Εσύ το αγκάθι, το τραύμα
των ποταμών τρώσαν το κλάμα

Η πάνδημη και εραομία
η κίμα και η πριν τη λατρεία

Εσύ το ασυντρώπιμο δάκρυσμα της Παναγίας
το κλάισσι της Ορθοδοξίας.

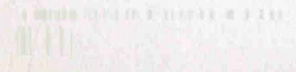
Εσύ ο αβρός και το κίμα
που εγέννησε το σώμα

Εσύ το αγκάθι, το τραύμα
των ποταμών τρώσαν το κλάμα

Η πάνδημη και εραομία
η κίμα και η πριν τη λατρεία

Εσύ το ασυντρώπιμο δάκρυσμα της Παναγίας
το κλάισσι της Ορθοδοξίας.

BIBLIOTHÈKE PANEPISTHMIΟΥ ΚΥΠΡΟΥ, ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ
BIBLIOTHÈKE PANEPISTHMIΟΥ ΚΥΠΡΟΥ, ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

P&S PRODUCTIONS
08/06 00 15:32 FAX 05 361290 TX/RX NO. 9530 P07
09/06 00 09:59

Ακριβός ε θάνετος την αόγη
καὶ τοῦ ἡλιου τὸ μεσουράνημα
πέτρινος λυγμός, φωνή
τηγὰς βακρού
εὐδαιμόνησαν.

Ἀσκήτω στὸν ἀστέρου
τὴ ρίζα

ὁ γυμνασ, ὁ χροῖός μου ἰβρωτάς
τοῦ οὐρανοῦ μου τὸ κέντρο.

Εὐαὶ τῆς ὀνείρου
καὶ τῆς ἀπαιτησύνης

τοῦ γονατισμοῦ
καὶ τῆς εὐαδίας,
γυμνός σκεπάζει τὴ γῆ

ἀναπέλλω καὶ δῶα τὸν ἥλιο
μεσημέρια σκοτάδι
καὶ νύχτες ἀλόφωτες

χαρὰ διψασμένοι
σκοτεινιάζω τὸ γέλιο

ὄνειροφόρος ὁ πόνος
μὲ σηκώνει πανοῦλημα.

Προβολεῖς μὲ κυκλόγων
τὸ πῆμα κυλᾷ

στὰ δικά μου τὰ σκέλη.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

08/06 00 15:32 FAX 05 361290 TX/RX NO. 9530 P07
09/06 00 09:59

Η ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Κυριακή

Με τις λευκές φτερούγες του τη σκατενιά σπικώνει
 Το περιστέρι της αγλής
 Της μοίρας χελιδόνι
 Να λει μηνύματα χαρις
 Ψυχές να ευαγγελίσαι
 Και στις κλάγιες του κρωίνου τον ήλιο ν' ανταμοψαι

Το θαύμα τρέχει αθεατό απ' της καρδίας τη βρυσή
 Σαν το ακοιμητό νερό
 Γεμάτο αντανάκλασεις
 Να δώσει στους θνητούς κρασί
 Σκληρό ψωμί κι αλάτι
 Και μυρωδιά καμένης γης να δώσει στους ονειρού

Φύσαι το φως ακαθιστό μες στης χάρας τ' αγγελία
 Κι ανοίξονε στον ουρανό
 Διάπλατα οι τύλωνες
 Γεμάτη αγάπη ν' ακουστεί
 Φωνή Θεού απ' τα υψη
 Ούτος, εστίν ο τραχηλιός και το γλυκύ του εαρ.

Ο Χρόνος το μολυβί του μες στην καρμνι ρίχνει
 Και σαν το ψάμα που καυτό
 Σφυροκόλα τις φλεβές
 Το νήμα κλώθει της ζωής
 Στου ριζικού τ' αόραχ
 Κι οι μοίρες τα μελλομέννα που βλέπουν το τυλίγουν.

Οι μοίρες σκυβουν για να πουν
 Απ' την Πηγή του Χρόνου
 Μα έβρισαν φλόγες το νερό
 Και της αναταραχτή.

Οι μοίρες σκυβουν δυο φορές
 Στην κρού κρούση της κρήνης
 Μα τα νερό φανερώσε
 Το αιβάλι της ματίας του

BIBΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

Οι μύρες σκύβουν τρεις φορές
Στου ποταμού το ρέμα
Μα η μορφή του κούλησε
Στη λάμψη των υδάτων.

Και σκύβουν τέσσερις φορές
Στης ορετής τ' ελώνι
Μα βλέπουν στο εφτασφράγιστο
Βιβλίο τ' όνομά του.

Γεια και χαρά σου Αρχαγγέλε, γεια και χαρά σου Ακρίτα
Της Ιστορίας τις υγρές
Φωτίζεις κατακόμβες,
Και ξαναδίνεις στη ζωή
Το νέο αλφαβητάρι
Που καταργεί το σκωτσέικο βασίλειο της δουλείας

BIBLIΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Την καρδιά μου σαν σπόρο τη φυτέψω στο χώμα
Να ριζώσωε στη γη μας
Στη νεκρή σιωπή μας.

Το αδρατο δέντρο και την πιο σκληρή πέτρα
θα ποτίσουμε μ' αίμα
Στων αιώνων το ρέμα.

Τη γροθιά μας σφιγμένη θα κτυκάμε με πάθος
Στα μεσάνυχτα χρόνια
Τη βαριά καταφρόνια.

Μονιασμένοι αδέρφια στενά θα σφουγγίζουμε
Για να δειξουμε πάλι πως ελεύθεροι ζούμε.
Στις κορφές των κυμάτων που σταυρώνεται η μέρα
Η καινοθέρια ψυχή μας θα φωνάζει: Δερα.

Στα θεριά του ερέβους μυστικά τώρα σκάβει
Υλοχθόνιο μήνμα
Της κατάρτας το κύμα.

Στα θολά τους τον ήλιο εξαγρυπνούν οι καμκάνες
Της Αγίας Κυπρίας
Κεραυνός τιμωρίας.

Το ουράνιο τόξο θα φορέσει στεφάνι
Τη λαμπρή του ανάδα
Στην πικρή μου πατρίδα.

Να ξεχάσουμε πρέπει της φυλής μας τα λάθη
Στον Καινό να κέσουν τ' ακυβέρνητα πάθη
Η δική μας η ώρα το σπαθί της ξαμώνει
Των Ελλήνων το Πάσχα πιο λαμπρό ξημερώνει.

Κουγιούμα

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

Ποιήματα

Ήχος μεγαλώνω και μικραίνω
αιματινός
στα τραπέζι και τες συνειδήσεις

Μόνος μετρώ όρθος
τες στογόνες ζωής
που μ' απέριεσαν

κόρματα έρχεται ό λυγμός
σε σειρές π' ακολουθήσαν

άκατόρθωτα δοκιμάζει ν' άνοιξη
τά σφιχτά μου το χέλι

Γύρω μου
οί κατνοί

τα κλισίματα
οί φωνές
οί καρπονοκρούσεις

και πολλοί
κρησούμε κορμιά

πολλές δεχόμαι κενθίμες
σκατηρά τη συμμεχία
του ακούρας

Τόν ουρανό μου κομμάτισαν
με αίθερα

παράθυρα κελιών
κράτησαν την ψυχή μου

Σε κτιπήματα άνηφορίω
τα φτερωτά μου μνημάτα

στά σκορτά μου
ταμπρούνες το αίμα

Τό κριμα με μεγαλώνει
άπλωσε μέσα μου τη σιωπή
και το ήθος

τες νύχτες έξαντλώ
τών θουνών μου το βάρος

και παλλά μαζί
κρησούμε κορμιά

BIBLIOTHEKH PANEPISTHMIΟΥ KYPPOY - APXEIO KYPIAKOY MATSH

08/06/2006 15:32 FAX 05 361290 P&S PRODUCTIONS P06

301290

ΜΙΑ ΣΠΘΑΜΗ ΜΑΣ ΔΩΣΑΝ ΓΤΙ

Καινος κι αλλα καθαρο απ' τα κλαδια των ημερων
Πατημασις στον ουρανο και στα ηφαιστεια των καιρων

Τη θαλασσοσ οι εραχεις του ηλιου αναβουν τη χορδα
Υφρες κι αγνωστες πλαγιας κωφο θεισο στις κορφας

Στης λαφιας του υφρη φωτα πετοσαν πετρωτα πουλια
Με του χαλκου την ανελια στους βραχους εκτισαν φωλια

Μια σπθαμη μας δωσαν γη
Γλακνισσο και γαστρι
Το εληγυμενο της καρμ
Το κροκνισου οι ανεμοι

Της Αφροδιτης μηνυμο γλαδισα αυρα
Με δαιτυν και με φυλια του ερωτα το ερωτημα

Του ποταμου δουρμιστητο ζεστο αυρατου ο νεροσ
Στον κρασινο ερεταλλο ακουμνησε ο αντιμωλοσ

Στησ φαβρασ της αυγησ σειρηνη τον ανοιγε ο λογισμοσ
Του αρλου ο γλυκοσ καρμ εμισε μ' ανσιση το φακ

Μια σπθαμη μας δωσαν γη
Πατριδα κι αγαπητικη
Την ελεψαν οι δυνατοι
Την σκουρεσαν οι τυραννοι

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

Καγιαμ

Στης νύκτας το μέταλλο έγγραφα
Με μπροιά και με γαίμα τον όρκο
Και με το λαό μου τραγουδήσα:

Εσύ το καράβι, το κλέμα
Αχαιών η ακτή της οδύνης
Εσύ η μακρὰν και πλησύν
η πρωτότοκη κόρη κι η μάνα
Η λόντ' αναμμένη λαιμάδα
η μετά και η λρον την Ελλάδα
Η γυναίκα που έχασε σύζυγο και πατέρα
Και τα μαύρα της φόρεσ' η λαιμάδα

Εσύ Θρασί, το μεθύσι
του θανάτου, της ελπίθειας
Εσύ το στεφάνι κι η κόμη
το πεσμένο στην παλικάρι
Η κόψη της δίστομης λόγχης
η μετά και η λρον κοκκινίσει
Η θεμιά σου στο θρύλο βαθιά ριζωμένη
Η ελπίθεια και σκλαβωμένη.

Στης νίκτας το μέταλλο σκάλλισα
Τα συνθήματα ωραίου Αγώνα
Και μ' όλη τη δύναμη φώναξα:

Εσύ ο δαυλός και η σφήνα
στο παλάτι μιας Αξιοθέας.
Εσύ το μέλισσι, το κέλι
σου Αγίου Ονησιου την κάρα
Της Αγίας Σοφίας και πάντα
η μετά και η πριν να φάγισαι
Η Εφτάλοφη μες στα καράβια να κεραιμένη
Βασιλεύουσα μοιραωμένη.

Εσύ ο ληγι και το αίμα
η εντάφια της Ρωμοσύνης
Εσύ το λιθάρι, το μνήμα
της αιχμάλωτης Δεσποσύνης
Εσύ ο αμύριστο φως και το αίμα
το μετά και η πριν τη θυσία
Η αλύτρωτη πόρη της Θάλασσας κι η λυτρωμένη
Η ακέφαλη και μοιραωμένη.

BIBLIΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ
BIBLIΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

Ντόμι: ΚΟΥΤΙΑΛΗΣ-ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ
Φωλ: ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ-Σ1Δ
Σελίδα 20 8.2.98

ΑΙΩΝΕΙ Η ΜΕΡΑ ΣΥΝΝΕΦΟ

Απλων' η μέρα σύννεφο οργής και λερήφονιας
 και με πατήματα γόργα στο διάσελο ανεβήγει
 Το Μεγα Σάββατο κτυπά χαλκοστόμες καμπάνες
 ν' ανοίξουν τα επουρανια, να φλογιστούν οι κάμποι
 ο αδερφος τον αδερφο να πιάσει από το χέρι
 να ψυληθούνε σταυρωτά, να καλαβολιστούνε
 να βγουνε στα περασμάτα το Χάρο ν' ανταμάσουν
 και στα πλατιά περσιώνε να λιωνταροπαλιώνουν

Εδώ ναι της παλικαριάς, της αντρείας γιάρτασι
 εδω παλεύει ο Διγενής σι' αλόνια με το Χάρο
 Χαπαρια και μηνύματι πέμπει ο ρε Αλέξη
 στον Άγιο Παριώνα κρυφα στον Βουρσοδένη
 ωτή είναι η ώρα της τιμής, είναι του Χάρου ώρα
 κεσσεσι μνηφών το θάνατο πικέ τους εμπεθαίνουν

Της Παναγιάς χαμογελα το ληφένεσ ματι
 οι ανεμοι μες στην καρδιά σ' αντρείβουν
 μαυρίζει η ανατολη και σηκώνεται η Δυση
 τα δέντρα νερνουν τα κλάδια τη νη να προσκυνήσουν
 κι η θαλασσα το απίθεσο ψηλά σηκώνει κύμα
 Στη μάχη στέλλει κι από σόακρυτη η μανα
 σε' αθωα μάτια και κροθίων σημαίες κυματίζουν
 κι οι κοπέλιες οι εφτά σερνα ξεπροβοδίζουν

Μικρονα πηλαίν' η λεβεντιά κι ακολουθούν τα πάθη
 να π' ο εφτά τη λεβεντία και να πισωποτησει
 να π' ο εφτά τα βασάνα και να σταυροσκοπιεται
 να σημεριόμα των Βαγμων και του Εικοσιένα
 ν' ασπράνει ο Πενταδάχτυλος, τα καστρη να βροντήσουν
 και τον Γροσδους οι κορφες να ψυχταραχτούνε

Καμιας

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

ΚΑΡΑΒΙ ΜΕ ΔΙΚΕΦΑΛΟ

Του χρόνου οι νεροσυρμές με των βοριάδων μαχητρες
Χαράζουνε τις ρεματίες στις νοχτές τις αρασιφρες.

Μες στην ηχώ ασκήτσαν τα όνειρα που φύτευα
Την πίστη μου τη σίταψαν με τον καημό μου γήλυα.

Η μνήμη δυσκολότηρο στους πέντε ανέμους των καιρών
Ο Χάρος σέρνει το χορό στα ορυχεία των ισχυρών.

Της αβύσσος κατακτητές οι μέρες σας στέκουν βαυβές
Της αγανάκτησης κραυγές του γκριζου σύννεφου οι σκ

Καράβι με δικέφαλο
Τον ονειρου μας προσκέφαλο
Με τον αερα ενάντιο
Αράζει στο Βυζάντιο.

Τη μια κι απήκατη στην μη κρατήσαν αργυρούς φιδερούς
Της πέρας ανοίξαν ποταμοί μεγάλοι βράχοι και κάρφοι.

Στη μαύρη πέτρα της σωπής τεττώθηκε η άορτη
Μ' αστροπελεκια της οργής στο αίμα σπύγεται η γιορτή.

Μαχαιρια χιλια μύτερά στην επιπέδη σου την πλευρά
Που κοκκινίζουν τα νερά σαρκάκι πίνει η Μεσαρία.

Του Πενταδάχτυλου οι νύχτρουχίζουν διστομο σταθί
Και του Τροόδου οι κελιοι φαράγγι σκάβουνε βαθύ.

Καράβι με δικέφαλο
Του ορθρου το Αυτοκέφαλο
Στο Βόσπορο αρμένιζε
Αμπάρι με άστρα γέμιζε

Καυρίτζης

BIBLIΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ
BIBLIΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

Η ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΓΟΡΓΟΝΑ

Στου μαύρου νέου τη βάρη εσβέρα
που σμίγει με τ' αγιάζει της αμύγδα
κράταις χρυσό το ρόδι με το χρόνο
αγιάζει το σπυρίδι της κατάρτας.
Ένας μικρός χριστός σου δόξα
πλάται σου η δόξα του απύθμου
κι ο ποιητής σου λείπει απόδον
που τραγουδά τα έπη του θμίου.

Το τρίτο ξέλο του Ακκοβ ανέκτου
της εκθέτας σου γαλάζια κελύφα
μετασταλάζει του ερωτικού στο λίκνο
μετασταλάζει του ερωτικού στο λίκνο

Σε καρτερές ακόντιστος θύμος
στο σπινθηρίσιο κορύντο των κελύφων
υ' ανοίξεις την παύση της ψυχής σου
προσέχοντας στην αόρατη των θαυμάτων
Ρωμιά περφόρα και Παναγία
μαζεύεις ψυχές τ' άχροντα μυστήρια
να φέρεις στην ακμή της Ιωνίας
σε γλώσσα ελληνική τα νεκρήρια.

Ήταν ευρανό της αείμας φασματόβει
αμάριτο υλοποιεί καναδάι
Και κίτρινος με φηγάς σγλοσύνης
αρχιτέλους στη δόξα του απύθμου.

Ευχαριστώ πολύ

BIBΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ